

Onko Trump Antikristus? Raamatullinen totuustarkistus Tucker Carlson'in varoituksen jälkeen

[Is Trump The Antichrist? A Biblical Reality Check After Tucker Carlson's Warning](#)

By PNW Staff, April 20, 2026

Share this article:

Äskettäisessä *The Tucker Carlson Show*'n jaksossa Tucker teki jotakin, mitä harva konservatiivinen media on uskaltanut tehdä: hän kysyi avoimesti, voisiko Donald Trump jollakin tavalla sopia Raamatun Antikristuksen profiiliin.

Se ei ollut ohimennen heitetty kommentti. Se oli huolellisesti muotoiltu varoitus.

Carlson viittasi Trump'in äskettäiseen tekoälyllä tehtyjen kuvien jakamiseen, joissa hän esiintyi Jeesuksen rinnalla – kuvia, jotka hänen mielestään ylittivät rajan menneen kristillisen uskon pilkkaamiseksi. Siitä

hän siirtyi Raamattuun ja viittasi pelottavaan kuvaukseen tulevasta "laittomuuden ihmisestä", hahmosta, joka "vastustaa ja korottaa itsensä kaiken palvottavan yläpuolelle". Sitten tuli lause, joka sähköisti yleisön: "Hän esiintyy Jumalana... Hän pilkkaa muita jumalia ja asettuu niiden tilalle."

Ja lopuksi kysymys, joka on sittemmin kaikunut some-viesteissä ja podcasteissa: "Voisiko tämä olla antikristus?"

Monille uskoville tuo kysymys osui hermoon – ei siksi, että he olisivat vakuuttuneita, vaan koska Raamattu itse varoittaa petoksesta, joka on niin voimakas, että jopa uskovien on pysyttävä valppaina. Carlson tavoittaa jotakin todellista: Raamattu kuvaa hahmoa, jota leimaavat ylimielisyys, itsekorotus ja hyytävä välinpitämättömyys Jumalaa kohtaan.

Mutta tässä vaiheessa keskustelun on siirryttävä tunteista tarkkuuteen.

Sillä antikristuksen tunnistaminen ei tarkoita pelkästään yhtäläisyyksien etsimistä. Kyse on siitä, että tunnistetaan profetian täydellinen ja kiistaton täytyminen. Ja kun näitä profetioita tarkastellaan rinnakkain Trump'in elämän, johtajuuden ja perinnön kanssa, perustelu ei vain heikkene. Se romahtaa.

Trump on kyllä hyvin polarisoiva hahmo. Hänen persoonallisuutensa kallistuu kyllä usein röyhkeyteen, liioitteluun ja itsensä korostamiseen. Jopa monet hänen kannattajistaan myöntävät tämän. Pelkkä persoonallisuus ei kuitenkaan ole koskaan ollut raamatullinen kriteeri Antikristuksen tunnistamiseksi. Jos olisi, niin historia olisi täynnä ehdokkaita – keisari Nerosta lukemattomiin tyranneihin, jotka osoittivat paljon enemmän julmuutta ja itsensä jumaloimista, kuin mitä nykyisessä amerikkalaisessa politiikassa on nähty.

Tärkeää ei ole se, onko johtajalla tiettyjä piirteitä. Tärkeää on se, täyttääkö hän sen profeetallisen profiilin, joka on kuvattu Danielin kirjassa, Ilmestyskirjassa ja Johanneksen 1. kirjeessä.

Ja tuo profiili on paljon tarkempi – ja paljon globaalimpi – kuin mitä moni ymmärtää.

Aloitetaan unohdetuimmasta seikasta: Antikristus ei ole pelkästään vaikutusvaltainen johtaja. Hän on maailmanhallitsija. Ilmestyskirja kuvailee hahmoa, jonka valtaan annettiin "kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot." Tämä ei ole vaikutusvallan symboli – se on kuva ennennäkemättömästä globaalista vallasta. Trump, vaikutusvallastaan huolimatta, hallitsee yhtä maata aikana, jolloin globaali jakautuminen, ei yhtenäisyys, on kasvussa.

Sitten on geopoliittinen rakenne. Antikristus liittyy elvytettyyn järjestelmään, jota usein tulkitaan Danielin kirjasta kymmenvaltioliittona, joka syntyy Rooman valtakunnan jäänteistä – yleensä Eurooppaan liittyvänä. Trump'in presidenttiyttä ei määrittele integraatio Euroopan kanssa, vaan jännitteet sen kanssa. NATO:n kiistat, kauppakiistat ja ideologiset yhteenotot määrittävät hänen ulkopolitiikkaansa – ei johtajuus yhtenäisessä mannerblokissa.

Seuraavaksi tulee yksi selkeimmistä profeetallisista merkeistä: seitsenvuotinen liitto, johon osallistuvat Israel ja useat kansakunnat. Tästä sopimuksesta – jota pidetään usein vääränä rauhana – tulee Antikristuksen nousun kulmakivi. Vaikka Trump on välittänyt historiallisia suhteiden normalisointisopimuksia Israelin ja useiden arabivaltioiden välillä, nämä sopimukset jäävät kauas Raamatusta kuvatuista laaja-alaisesta, määräaikaisesta liitosta. Laajuutta, ulottuvuutta ja profeetallista painoarvoa ei vain ole.

Ja sitten on vielä uskonnollinen ulottuvuus – joka on luultavasti kaikista ratkaisevin.

Antikristus ei toimi yksin. Ilmestyskirjassa kuvataan toinen hahmo, jota usein kutsutaan vääräksi profeetaksi ja joka toimii hänen rinnallaan luodakseen maailmanlaajuisen palvontajärjestelmän. Yhdessä he ottavat käyttöön "pedonmerkin", mekanismin, joka on sidottu taloudelliseen toimintaan – ilman sitä ei voi ostaa eikä myydä. Tämä ei ole epämääräistä symboliikkaa; se on rakenteellinen, toimeenpantava järjestelmä, joka yhdistää uskonnon, talouden ja hallinnon yhdeksi.

Mikään Trumpin politiikassa, ehdotuksissa tai liittoutumissa ei läheskään vastaa tätä toimintamallia. Päinvastoin, hän on joutunut yhä useammin

ristiriitaan uskonnollisten johtajien kanssa, kuten nykyisessä konfliktissaan paavi Leon kanssa.

Vieläkin silmiinpistävämpi on se lopullinen väite, jonka Antikristus esittää: hän julistaa itsensä Jumalaksi ja vaatii palvontaa. Ei ihailua. Ei uskollisuutta. Palvontaa. Poliittisen egon ja itsensä jumalaksi julistamisen välillä on syvä ero. Niin liioiteltua kuin Trump'in retoriikka ehkä on, se ei ole koskaan ylittänyt rajaa, jossa esitettäisiin nimenomaisia jumaluusväitteitä, jotka vaatisivat palvontaa.

Itseasiassa Trump'in julkinen asenne – vaikka epätäydellinen – on pikemminkin kallistunut päinvastaiseen suuntaan. Hän on toistuvasti ilmaissut tukensa kristinuskolle, puolustanut uskonnonvapautta ja ottanut Israelia tukevia kantoja, jotka puhuttelevat syvästi monia uskovia. Hänen äskettäiset kommenttinsa osallistumisesta raamattumaratoniin ”America Reads The Bible”, mukaan lukien 2. Aikakirjan lukeminen yhdessä henkilökunnan kanssa, saattavat olla symbolisia – mutta symboliikalla on merkitystä. Se heijastaa suuntautumista, ei vastustusta.

Ja tämä tuo meidät ratkaisevaan seikkaan, joka monilta jää huomaamatta: Antikristus ei ole pelkästään puutteellinen. Hän on pohjimmiltaan Kristuksen vastakohta – vastakkainen olemukseltaan, ei vain käyttäytymiseltään epätäydellinen.

Raamattu tekee myös selväksi, että tämä hahmo käynnistää uskoviin, erityisesti juutalaisiin ja kristittyihin kohdistuvat ankarat vainot. Historiallisesti Trump'in toiminta ei viittaa tällaiseen kehityssuuntaan. Jos johonkin, niin päinvastaiseen.

Mitä meidän sitten pitäisi ajatella Carlson'in varoituksesta?

Perimmältään se on muistutus – ehkäpä tärkeäkin – siitä, että kristittyjen ei tulisi luottaa sokeasti mihinkään poliittiseen vaikuttajaan. Tuo vaisto on terveellinen. Yksikään johtaja ei saisi olla huolellisen tarkastelun ulottumattomissa, varsinkaan, kun kyse on uskon asioista.

Mutta erottelukyvyn ja tunnistusvirheen välillä on ero.

Kun nimitystä ”Antikristus” sovelletaan liian väljästi, se ei terävöitä tietoisuuttamme – vaan tylsyyttää. Se muuttaa tarkan raamatullisen

varoituksen yleisluontoiseksi herjaamiseksi. Ja näin tehdessään se uhkaa jättää ihmiset valmistautumattomiksi kohtaamaan se todellinen hahmo, jota Raamattu kuvailee: johtaja, jolla on hämmästyttävä karisma, globaali auktoriteetti ja petollinen nerokkuus ja joka ei pelkästään herätä kiistaa, vaan uudelleen muotoilee koko maailman.

Tätä roolia ei tällä hetkellä näytellä amerikkalaisella poliittisella näyttämöllä.

Joten Donald Trump ei ole Antikristus. Mutta sen, että tämä kysymys edes esitetään, pitäisi toimia herätyskellona. Ei koskien Trump'ia, vaan sitä, kuinka helposti voimme ajautua huolellisesta Raamatun ymmärtämisestä taantumuksellisiin spekulatioihin.

Sillä kun todellinen Antikristus todella nousee, hän ei vain herätä väittelyä.

Hän komentaa maailmaa.